

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-239/23-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Radmile Bolanča Vuković, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Binđo d.o.o. Ivanić-Grad, Majdakova ulica 17, kojeg zastupaju opunomoćenici odvjetnici iz Odvjetničkog društva KALLAY & PARTNERI, d.o.o., Zagreb, Ilica 1A/III, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, koju zastupaju opunomoćenici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Arlović & Kukilo, d.o.o. Zagreb, Vodnikova 9, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 25. siječnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/23-01/526, URBROJ: 354-02/13-23-9 od 17. studenoga 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Zagreb, za naknadu troška sastava odgovora na tužbu i sastava podneska.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/23-01/526, URBROJ:354-02/13-23-9 od 17. studenoga 2023., točkom 1. izreke, poništena je odluka o odabiru KLASA:325-01/22-10/0000010, URBROJ:374-1-4-23-31 od 7. srpnja 2023. donesena u otvorenom postupku javne nabave, broj objave:2023/S 0F2-0001864, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 9 područje maloga sliva Lonja-Trebež za razdoblje od 4 (četiri) godine, naručitelja Hrvatske vode, Zagreb. Točkom 2. izreke rješenja nalaže se naručitelju Hrvatske vode, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Lonja-Strug d.d. Kutina, troškove žalbenog postupka u iznosu od 13.789,48 eura/103.896,84 kuna,

dok se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu odbija kao neosnovan.

2. Tužitelj u tužbi navodi da tužbu podnosi radi poništavanja osporavnog rješenja i odbacivanja žalbe žalitelja Lonja-strug d.d., Kutina, kao neuredne, odnosno podredno odbijanja žalbe kao neosnovane. Navodi da tuženik nije pravilno primijenio pravo Europske unije te odredbe Zakona o javnoj nabavi (ZoJN), da je iz utvrđenih činjenica izveo nepravilan zaključak u vezi postupanja naručitelja Hrvatske vode. Ističe da je žalitelj kasnio s isplatom dijela plaće svojim radnicima dva mjeseca uzastopno (plaća za veljaču isplaćena je 6. travnja 2023., a plaća za ožujak 2023. isplaćena je 9. svibnja 2023.). Navodi da žalitelj ne obračunava i ne isplaćuje plaće svojim radnicima u skladu s Izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora za graditeljstvo s primjenom od 1. studenoga 2022. Smatra da je uvažavajući navedene činjenice naručitelj sukladno točki 19.1. dokumentacije o nabavi (DON) isključio žalitelja iz postupka javne nabave radi dokaznog kršenja primjenjivih obveza u području radnog prava uključujući Kolektivni ugovor, a osobito obvezu isplate ugovorene plaće i to nakon što je žalitelju omogućio da se očituje i dostavi dokaze o izvršenim mjerama samokorigiranja. Poziva se na izjavu žalitelja od 30. kolovoza 2023. dostavljenu naručitelju. Smatra da je potrebno u ovom upravnom sporu ocijeniti dostatnost nespornih činjenica i valjane osnove za isključenje žalitelja u postupku javne nabave kao nepouzdanog gospodarskog subjekta uslijed dokazanog kršenja obveza u području radnog prava, a što je tuženik pogrešnim tumačenjem istih činjenica propustio učiniti u osporavanom rješenju. Ističe da je u tijeku postupka naručitelj donio dvije odluke o odabiru, a tuženik je donio dva rješenja kojima je poništio odluke naručitelja. Navodi da je žalitelj podnio žalbu 2. listopada 2023. koja je neuredna jer je izvan dodijeljenog roka uredio žalbu dostavljanjem punomoći, pa je žalbu trebalo odbaciti. Navodi da je zaključak tuženika od 10. listopada 2023. zaprimljen na poslužitelju EOJN-a dana 10. listopada 2023. slijedom čega se smatra dostavljenim stranci, a žalitelj je dostavio valjanu punomoć za zastupanje nakon roka odnosno nakon 16. listopada 2023., jer je dostavljena tek 26. listopada 2023. što i tuženik navodi u obrazloženju rješenja, te tužitelj u vezi navedenog poziva na ovosudnu odluku poslovni broj: UsII-106/23. Nadalje navodi da je naručitelj u cijelosti postupio po uputi tuženika i žalitelju pružio mogućnost primjena mjera samokorigiranja i istom omogućio dostavljanje dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja pa je potpuno pogrešan stav tuženika o formalnom postupanju naručitelja. Smatra da je tuženik pogrešno primijenio na konkretan slučaj odredbe ZoJN i Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ. Ističe da je žalitelj taj koji je bio dužan pružiti odgovarajuće dokaze kako bi dokazao da su mjere koje je poduzeo dovoljne da pokažu njegovu pouzdanost bez obzira na postojanje razloga za isključenje što žalitelj nije učinio jer se dostavljeni dokazi-izjava žalitelja i bankovni izvodi ne mogu smatrati dovoljnima ni odgovarajućim dokazima o poduzetim mjerama. Poziva se i na presudu Suda EU broj C-387/19. Navodi da je naručitelj donio zakonitu odluku o odabiru, jer je žalitelj i u vezi neisplata plaće za ožujak 2023. bio dužan dostaviti naručitelju dokaze o primjeni mjera samokorigiranja. Ističe da je neisplata plaće takva nezakonitost kojom se ostvaruje biće kaznenog dijela prema odredbama Kaznenog zakona. Navodi da je naručitelj u svom odgovoru na žalbu od 20. srpnja 2023. predložio tuženiku da ako smatra potrebnim da od Državnog inspektorata pribavi podatke što je tuženik mogao i bio ovlašten učiniti. Poziva se na dopis Državnog inspektorata od 11. rujna 2023. te zaključuje da je neosnovan zaključak tuženika da

naručitelj nije utvrdio pravo stanje stvari ni kršenje obveza iz radnog prava. Upire na ne primjenu Kolektivnog ugovora, da je žalitelj registriran za djelatnost iz područja F sukladno Nacionalnoj kvalifikaciji djelatnosti 2007, jer da nije registriran ne bi mogao imati rješenje koje je točkom 21. DON-a traženo. Smatra da žalitelj kao poslodavac postupa na štetu svojih radnika. Ističe da se žalitelj odlučio za zlouporabu instituta samokorigiranja i prikrivanje stvarnih razmjera kršenja propisa iz radnog prava, a tuženik to nezakonito stavlja na teret naručitelju, iako naručitelj ima pravo i diskrecijsku ocjenu poduzetih mjera samokorigiranja odnosno utvrditi jesu li poduzete mjere u konkretnim okolnostima primjerene da bi ocijenio pouzdanost gospodarskog subjekta za izvršenje konkretnog ugovora. Navodi da, suprotno stavu tuženika iz osporavanog rješenja, teret dokaza u vezi poduzetih mjera samokorigiranja je na žalitelju, a ne na naručitelju, a naručitelj je jasno obrazložio u odluci o odabiru iz kojeg razloga žalitelj unatoč pruženoj mogućnosti nije dokazao primjenu odgovarajućih mjera samokorigiranja. Poziva se na članak 254. ZoJN i izjavu broj 101. sadržane u Preambuli Direktive 2014/24/EU, na obrazloženje rješenja tuženika iz 2013. godine i ovosudnu presudu poslovni broj:UsII-98/19. Predlaže saslušanje tužitelja te da nakon provođenja rasprave sukladno članku 7. Zakona o upravnim sporovima ovaj Sud poništi rješenje tuženika, odbaci kao neurednu žalbu žalitelja i da tuženik naknadi trošak upravnog spora, odnosno ako sud utvrdi da je žalba žalitelja uredna da se poništi rješenje tuženika i odbije žalba žalitelja i potražuje troškove upravnog spora za sastav tužbe.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja od 17. studenoga 2023. Ističe da tvrdnje tužitelja da je žalbu žalitelja trebalo odbaciti nisu osnovane niti utemeljene na odredbama Zakona o javnoj nabavi (ZoJN), jer je netočno da je postojala osnova za odbacivanje žalbe sukladno članku 421. stavku 3. ZoJN-a. Smatra pogrešnim pozivanje tužitelja na ovosudnu presudu poslovni broj: UsII-103/23 jer se ne radi o istom činjeničnom stanju (u tom predmetu bilo je sporno tko je izjavio žalbu-gospodarski subjekt ili je žalitelj zajednica ponuditelja koja je podnijela ponudu). U ovom predmetu tužitelj smatra da je punomoć odvjetniku za izjavljivanje žalbe dostavljena izvan roka danog zaključkom tuženika pa je žalbu trebalo odbaciti primjenom članka 421. stavka 3. ZoJN. Naglašava da je već izjavljena žalba sadržavala punomoć međutim u kojoj nije bio naveden valjan broj odluke o odabiru koja je predmet žalbe pa je zaključkom od 10. listopada 2023. pozvan žalitelj da dostavi valjanu punomoć. Poziva se na članke 420. i 421. ZoJN te navodi da je nesporno da je žalitelj dostavio punomoć 26. listopada 2023. dakle po proteku roka danog navedenim zaključkom međutim da se ovdje radi o situaciji da se po žalbi može postupati pa nisu ispunjeni uvjeti iz članka 421. ZoJN. U vezi navoda iz tužbe da je naručitelju nametnuo provođenje nemogućeg i nedopuštenog ponovljenog postupka ističe da tužitelj iz vlastitih interesa želi održati na snazi poništenu odluku o odabiru. Naglašava da se osporavano rješenje odnosi na ocjenu zakonitosti postupanja naručitelja u ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda odnosno ocjenu postupanja naručitelja sukladno pravnim shvaćanjima i primjedbama Državne komisije, (članak 425. stavak 6. ZoJN) iz ranijeg rješenja koje tužitelj nije osporio u upravnom sporu i koje je postalo pravomoćno. Navodi da je u prvom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj isključio ovdje žalitelja zbog sporne činjenice neisplate plaće za veljaču 2023. u odnosu na jednog radnika, te je tada tuženik ocijenio da naručitelj u prvom žalbenom postupku nije dokazao zakonitost svoje odluke. U ranijem rješenju jasno je navedeno

da na temelju raspoložive dokumentacije, a uzimaju u obzir tvrdnju žalitelja da je sporni neznatni dio plaće isplaćen, ne može prihvatiti ocjenu naručitelja o isključenju a da žalitelju naručitelj nije omogućio dostavu dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja. Nadalje je ocijenjeno da je prije odluke o isključenju ponuditelja iz postupka nabave, kao krajnje i najstrože mjere zbog koje ponuditelj gubi mogućnost sklapanja ugovora, naručitelj morao potpuno i pravilno utvrditi činjenično stanje te omogućiti žalitelju dostavljanje dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja sukladno članku 255. ZoJN. Dakle iz navedenog je razvidno da se propust naručitelja u prvom postupku pregleda i ocjene ponude sastoji ne samo u činjenici što nije od žalitelja zatražio dokaze o poduzetim mjerama samokorigiranja već i da nije pravilno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke o isključenju. Tuženik ističe da je u ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda naručitelj dodatno proširio okolnosti na temelju kojih je žalitelja isključio iz postupaka javne nabave a koje okolnosti nije utvrdio i obrazložio na način da bi bile jasno utvrđene i provjerene i na koje okolnosti opet nije omogućio žalitelju dostavljanje dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja. Navodi da je suština navoda tužitelja da tuženik nije ovlašten ocijeniti zakonitost postupanja naručitelja prilikom primjene fakultativne osnove za isključenje već da je tuženik trebao bez ikakvog smislenog propitivanja žalbenih navoda potvrditi nezakonito postupanje naručitelja. Navodi da je u konkretnom slučaju utvrđeno da se u prvotnom postupku pregleda i ocjene ponuda radilo o spornoj činjenici neisplate plaće (za veljaču 2023.), a u ponovljenom postupku naručitelj je uveo još i dodatne osnove - eventualne kasnije neisplate plaća i neprimjenu Kolektivnog ugovora za graditeljstvo u pogledu kojih nije proveo dodatne provjere niti je od žalitelja zatražio očitovanje ni omogućio dostavu dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja na tu osnovu. Poziva se na članke 254. i 255. ZoJN, na Preambulu Direktive 2014/24/EU. Navodi da je u konkretnom postupku javne nabave naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda pozvao žalitelja da dostavi dokaze o izvršenim mjerama samokorigiranja u pogledu kršenja obveza iz radnog prava uz napomenu da JOPPD obrasce neće prihvatiti kao dostatan dokaz isplate iznosa plaće zaposlenicima te traži dostavljanje konačnog zapisnika o inspeksijskom nadzoru. Postupajući po navedenom traženju žalitelj je dostavio bankovne izvode sa žiro računa za isplatu plaće za veljaču 2023., te izjavu da su sve plaće isplaćene u skladu s ugovorima o radu, te naveo da ne posjeduje konačni zapisnik o inspeksijskom nadzoru ali da je Državnom inspektoratu dostavio traženu dokumentaciju te da nije primio nikakve primjedbe o neisplati plaća za kontrolirani period. Dostavio je bankovne izvode prometa po računima za razdoblje od 31. ožujka 2023. do 6. travnja 2023. Nadalje navodi da žalitelj nije u mogućnosti dokazati da je poduzeo mjere samokorigiranja kojima bi spriječio propuste u budućnosti ako se ne navede točno o kojim se povredama radi. Ističe da žalitelj nije pozvan na pojašnjenje u vezi izvoda prometa po računu. Navodi da je nesporno da je naručitelj ovlašten isključiti gospodarski subjekt iz postupka javne nabave ako dokaže kršenje obveza iz članka 254. ZoJN međutim tada se mora omogućiti gospodarskom subjektu dokazivanje poduzetih mjera samokorigiranja, potpuno utvrditi činjenično stanje posebice kada se ne navedu dokazi koji će se smatrati adekvatnim kao što je to slučaj u konkretnoj situaciji. Ponavlja da je naručitelj u ponovljenom zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda nabrojio nedostatke dostavljenih bankovnih izvoda a nije poduzeo radnje za utvrđivanje i provjeru informacija odnosno nije zatražio očitovanje ponuditelja. Navodi da dopis Državnog inspektorata nije naslovljen na naručitelja niti je iz istog moguće utvrditi u kojem je dijelu došlo do kašnjenja u isplati plaća. Ističe da

je u osporavanom rješenju konkretno naveo koji su propusti naručitelja i što treba utvrditi u nastavku postupka. Smatra neosnovanim pozivanje tužitelja na presudu Suda EU C-387/19 jer se u ovom predmetu radi o postupku nakon ranijeg rješenja u kojem je bilo točno navedeno što naručitelj mora utvrditi u ponovnom postupku, te neosnovanim smatra i pozivanje na ovisnu presudu poslovni broj:UsII-98/19 u kojoj je naručitelj u dva navrata pozvao ponuditelja na dostavu dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja za razliku od postupanja naručitelja u ovom postupku. Ističe nadalje da nije nadležnost tuženika provoditi postupak pregleda i ocjene ponuda, očituje se na tužbeni navod u vezi neisplate plaće i kaznenog djela o čemu ne postoji pravomoćna presuda nadležnog suda u konkretnom slučaju. Ponavlja da je tek nakon pravilno utvrđenih činjenica, a što u predmetu nije slučaj, naručitelj bio ovlašten odlučiti ima li potreba za isključenje ponuditelja kao nepouzdanog partnera. Navodi da tužitelj neosnovano potražuje trošak upravnog spora. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba Hrvatske vode u odgovoru na tužbu navodi da tuženik nije postupio prema pravilima postupka propisanih Zakonom o javnoj nabavi. Ističe da je nakon ranijeg rješenja o poništenju odluke o odabiru u ponovljenom postupku omogućio ponuditelju Lonja-Strug d.d. dostavu dokaza o izvršenim mjerama samokorigiranja u pogledu kršenja obveza u području radnog prava, te je u cijelosti postupio po uputi tuženika. Navodi da je na ponuditelju obveza pružiti odgovarajuće dokaze o mjerama samokorigiranja koje je poduzeo a o kojima naručitelj nema saznanja. Ističe da iz izjave samog ponuditelja proizlazi činjenica da je navedeni ponuditelj kasnio s isplatom plaća za svoje radnike za mjesec veljača i ožujak 2023. te prema vlastitoj izjavi ne isplaćuje plaće sukladno Kolektivnom ugovoru za graditeljstvo više od godine dana, pa smatra da je bespredmetno provoditi bilo kakve dokaze u daljnjem postupku. Navodi da tuženik ne uzima u obzir dokumentaciju Državnog inspektorata. Smatra da rješenje tuženika pruža ponuditelju-žalitelju prekomjernu zaštitu a nameće naručitelju postupanja koja u žalbi ne traži ni žalitelj. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji, ako se utvrdi da je žalba uredna predlaže da tuženik naknadi trošak upravnog spora zajedno sa kamatama. Potražuje trošak sastava odgovora na tužbu. Sve navedeno u bitnome ponovljeno je u podnesku iste zainteresirane osobe koji je zaprimljen kod Suda 18. siječnja 2024.

5. Zainteresirana osoba Lonja-Strug, nije dostavila odgovor na tužbu.

6. Tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika i odgovor zainteresirane osobe Hrvatske vode, Zagreb, na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14. , 29/17. i 110/21.- ZUS).

7. Tužitelj se očitovao na odgovor tuženika na tužbu u kojem u bitnome ponavlja navode iz tužbe u vezi dostave punomoći za podnošenje žalbe odnosno navode da je žalba neuredna, te navode u vezi isključenja žalitelja iz postupka javne nabave. Ponavlja tijekom ranijeg i ponovljenog postupka javne nabave u konkretnom predmetu, poziva se na odredbe iste Direktive 2014/24/EU, na obrazloženje osporavanog rješenja tuženika, te ponovno zaključuje da je naručitelj donio zakonitu odluku o odabiru koja je poništena osporavanim rješenjem. Smatra da su zatraženi troškovi spora osnovani. Predlaže odbiti navode tuženika i obvezati ga da tužitelju naknadi troškove. Ustraje kod tužbe i tužbenog zahtjeva za donošenje presude kojom će poništiti osporavano rješenje tuženika i odbaciti žalbu žalitelja kao neuredna ili podredno odbiti žalbu kao neosnovanu uz naknadu troškova upravnog spora. Potražuje i trošak za sastav ovog podneska.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Nadležnost tuženika je kontrola zakonitosti provedenog postupka, odnosno u konkretnom slučaju zakonitosti pregleda i ocjene ponuda od strane naručitelja, a što je tuženik i učinio ocijenivši pravilno da naručitelj, u ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda (nakon rješenja tuženika od 8. kolovoza 2023. KLASA:UP/II-034-02/23-01/365, URBROJ:354-02/13-23-5), nije postupio sukladno članku 290. stavku 1. kao ni članku 425. stavku 6. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22.-ZoJN), slijedom čega je osnovano poništio odluku o odabiru KLASA:325-01/22-10/0000010, URBROJ:374-1-4-23-31 od 7. srpnja 2023. (naručitelj je očitom omaškom ostavio datum prethodne odluke o odabiru) donesenoj u otvorenom postupku javne nabave, broj objave:2023/S 0F2-0001864, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 9 područje maloga sliva Lonja-Trebež za razdoblje od 4 (četiri) godine, naručitelja Hrvatske vode, Zagreb.

10. Iz spisa predmeta i obrazloženja osporavanog rješenja tuženika proizlazi da je naručitelj Hrvatske vode, Zagreb, objavio dana 19. siječnja 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0001864, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 9 područje maloga sliva Lonja-Trebež za razdoblje od 4 (četiri) godine, kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija cijene ponude s PDV-om (85 bodova) i iskustvo voditelja poslova (15 bodova). U predmetnom postupku pristigle su četiri ponude, naručitelj je tri ponude ocijenio kao valjanje, te odlukom o odabiru KLASA:325-01/22-10/0000010, URBROJ:374-1-4-23-22 od 7. srpnja 2023., koja je objavljena u EOJN RH isti dan, odabrao kao ekonomski najpovoljniju ponudu ponuditelja Binđo d.o.o. Ivanić-Grad. Na navedenu odluku o odabiru žalbu je izjavio žalitelj Lonja-Strug d.d. Kutina, te je tuženik postupajući po toj žalbi rješenjem od 8. kolovoza 2023., KLASA:UP/II-034-02/23-01/365, URBROJ:354-02/13-23-5, poništio navedenu odluku o odabiru te predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje.

11. Tuženik je poništio raniju odluku o odabiru zaključivši da je prije odluke o isključenju žalitelja iz postupka javne nabave naručitelj morao omogućiti dostavljanje dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja (članak 255. ZoJN-a), a što je naručitelj propustio učiniti. U tom smislu tuženik u ovom predmetu u osporavanom rješenju ističe da konačnu ocjenu o tome postoji li na strani žalitelja osnova za isključenje iz točke 19.1. DON-a i članka 254. stavka 1. točke 1. ZoJN-a, naručitelj može donijeti tek nakon što žalitelju pruži mogućnost primjene mjere samokorigiranja. S obzirom na navedeno, tuženik je, pozvavši se na članak 425. stavak 1. točku 4. ZoJN-a, poništio osporenu odluku o odabiru, navodeći (u obrazloženju rješenja) da se predmet vraća naručitelju na ponovni postupak.

12. Naime, naručitelj je proveo ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponuda, tri je ponude ocijenio valjanima, te donio novu odluku o odabiru KLASA:325-01/22-10/0000010, URBROJ:374-1-4-23-31 od 7. srpnja 2023. (naručitelj je očitom omaškom ostavio datum prethodne odluke o odabiru) te je ponovno odabrao kao ekonomski najpovoljniju ponudu ponuditelja Binđo d.o.o. Ivanić-Grad (odluka je objavljena u EOJN RH 22. rujna 2023.).

13. Na navedenu odluku o odabiru žalbu je 2. listopada 2023. izjavio žalitelj Lonja-Strug d.d. Kutina. Žalbom u bitnome osporava postupak pregleda i ocijene svoje

ponude, predlaže žalbu usvojiti i poništiti odluku o odabiru, uz naknadu troškova žalbenog postupka.

14. U žalbenom postupku, prema obrazloženju rješenja tuženika izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala (o obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, ponovljenog zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, žaliteljeve ponude te drugih dokaza).

15. Valja reći da je odabrani ponuditelj u svom očitovanju na žalbu istakao prigovor neurednosti žalbe, odnosno da žalbu treba odbaciti kao neurednu, jer žalitelj nije priložio valjanu punomoć s obzirom da je uz žalbu priložena punomoć od 14. srpnja 2023. (za ulaganje žalbe na raniju odluku o odabiru).

16. Tuženik se u obrazloženju osporavanog rješenja poziva i citira članak 420. stavak 1. točku 2. te članak 421. stavak 2. ZoJN, i obrazlaže da je uz žalbu (podnesenu 2. listopada 2023.) priložena punomoć od 14. srpnja 2023. pa je zaključkom od 10. listopada 2023. tražio od žalitelja da dostavi valjanu punomoć za zastupanje po odvjetniku, žalitelj je postupio po zaključku 26. listopada 2023. te dostavio punomoć od 29. rujna 2023. danu opunomoćeniku Marku Hreljcu odvjetniku iz Varaždina za izjavljivanje žalbe na novu odluku o odabiru, čime je otklonjen prvotni nedostatak žalbe. Spisu predmeta prileži navedena punomoć od 29. rujna 2023., te dopis Lonje-Strug d. d. Kutina od 24. listopada 2023. upućen tuženiku, u kojem je među ostalim navedeno da je dana 2. listopada 2023. poslana dokumentacija za žalbu i punomoć koja je zatražena dopisom od 10. listopada 2023., te se moli da se provjeri je li zaprimljena punomoć koja se naknadno traži. Opunomoćenik odvjetnik Marko Hreljac u dopisu od 25. listopada 2023. među ostalim navodi da je dostavio valjanu punomoć za zastupanje žalitelja, da zaključak od 10. listopada 2023. nije dostavljen opunomoćeniku žalitelja, te ustraje da je uz žalbu dostavio valjanu punomoć od 29. rujna 2023. Imajući na umu navedeno te navode tuženika u odgovoru na tužbu u vezi neuredne žalbe, ovaj Sud prihvaća obrazloženje tuženika da je žalba žalitelja uredna.

17. Tuženik je obrazložio da je u rješenju od 8. kolovoza 2023. dao uputu naručitelju da u ponovnom postupku utvrdi činjenično stanje odnosno omogući žalitelju dostavljane dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja (za plaće veljača 2023.). U osporavanom rješenju tuženik detaljno obrazlaže ponovljeni postupak naručitelja, uzimajući u obzir dokumentaciju o nabavi, poziv žalitelju sukladno članku 255. ZoJN da dostavi dokaze o izvršenim mjerama samokorigiranja, navodi sve što je žalitelj dostavio kao dokaz, te navodi i ponovljeni zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda od 21. rujna 2023. i priloge tom zapisniku. Ističe da su u žalbenom postupku izvedeni dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji su dostavile stranke, te da je utvrđeno da je žalitelj dostavio JOPPDD obrasce, četiri bankovna izvoda prometa, poslovni izvještaj, te dokaze o svojoj djelatnosti. Ističe da u ponovljenom zapisniku naručitelj nabraja nedostatke dostavljenih bankovnih izvoda a da nije poduzeo radnje za utvrđivanje i provjeru informacija koje nedostaju, te da je naručitelj saznao i za druge činjenice na kojima temelji novu odluku o odabiru (daljnje zakašnjenje isplate plaća za ožujak 2023., ne primjenu Kolektivnog ugovora za graditeljstvo) a za koje naručitelj nije utvrdio pravo stanje stvari. Stoga će u ponovnom postupku utvrditi činjenice koje se žalitelju stavljaju na teret, omogućiti mu dostavljanje dokaza o mjerama koje je poduzeo kako bi dokazao svoju pouzdanost, te donijeti odluku iz koje će biti vidljivo je li ono što se žalitelju stavlja na teret predstavlja takvu povredu koja opravdava isključenje žalitelja iz postupka javne nabave.

18. Prema ocjeni tuženika a i ovoga Suda radi se o postupanju naručitelja koje je suprotno članku 425. stavku 6. ZoJN-a. Naime, člankom 425. stavkom 6. ZoJN-a propisano je da je naručitelj obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku 30 dana od dostave izvršen odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

19. Oспоравано rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. i 110/21.), pa ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući na umu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

20. Kako iz sadržaja tužbe, odgovora tuženika i naručitelja na tužbu kao i podataka spisa predmeta proizlazi da je strankama u predmetnom postupku i upravnom sporu omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim tijekom upravnog postupka i spora, a naručitelj i tuženik ne traže održavanje rasprave, to je sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje rješenja te da razlozi zbog kojih se osporavano rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja u konkretnom slučaju a tuženik je detaljno obrazložio stajališta i zaključke na kojima temelji svoje rješenje, te je argumentirano obrazložio razloge zbog kojih je ponovno poništio novu odluku o odabiru, pa prema ocjeni Suda u takvoj situaciji nije bilo osnove za održavanje rasprave, iako je to tužitelj u tužbi zatražio.

21. S obzirom da je tužbeni zahtjev odbijen nema zakonom propisanih uvjeta za priznavanje troška za sastav tužbe ni za sastav podneska kojim se tužitelj očituje na odgovor tuženika na tužbu (članak 79. stavak 4. ZUS-a).

22. Zahtjev za naknadu troška za sastav odgovora na tužbu i podneska zainteresirane osobe Hrvatskih voda odbijen je sukladno članku 79. stavku 1. ZUS-a, jer ni odgovor na tužbu ni podnesak zainteresirane osobe nisu nužni za donošenje odluke u ovom sporu.

23. Stoga je, na temelju članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 1., stavka 4. i stavka 6. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 25. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić

Broj zapisa: **9-30862-9fee7**

Kontrolni broj: **0f34b-93970-84703**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mira Kovačić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.